

Sentencja

- 1) Artykuł 30 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym należy interpretować w ten sposób, że organ krajowy odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów omawianego rozporządzenia nie może, jeżeli przepisy krajowe tego nie przewidują, narzucić przedsiębiorstwu kolejowemu, którego warunki przyznawania odszkodowania dotyczące zwrotu ceny biletu nie odpowiadają kryteriom ustalonym w art. 17 omawianego rozporządzenia, konkretnej treści takich warunków.
- 2) Artykuł 17 rozporządzenia nr 1371/2007 należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo kolejowe nie ma prawa zawrzeć w swoich ogólnych warunkach przewozu klauzuli, na mocy której jest ono zwolnione z ciężącego na nim obowiązku przyznania odszkodowania za opóźnienie, jeżeli opóźnienie spowodowane jest działaniem siły wyższej lub jedną z przyczyn wymienionych w art. 32 ust. 2 przepisów ujednoczonych o umowie międzynarodowego przewozu osób i bagażu kolejami Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r.

(¹) Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Włochy) — Ottica New Line di Accardi Vincenzo przeciwko Comune di Campobello di Mazara

(Sprawa C-539/11) (¹)

(Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Zdrowie publiczne — Optycy — Przepisy krajowe uzależniające utworzenie nowych zakładów optycznych od zezwolenia — Ograniczenia demograficzne i geograficzne — Względy uzasadniające — Zdolność do osiągnięcia zamierzonego celu — Spójność — Proporcjonalność)

(2013/C 344/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ottica New Line di Accardi Vincenzo

Strona pozwana: Comune di Campobello di Mazara

Przy udziale: Fotottica Media Visione di Luppino Natale Fabrizio e C. s.n.c.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Wykładnia art. 49 i art. 56 TFUE a także art. 2 ust. 2 lit. f), art. 4 ust. 8 i art. 15 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) — Przepisy krajowe uzależniające uzyskanie zezwolenia na otwarcie nowych zakładów w celu prowadzenia działalności optycznej od warunku obejmującego, po pierwsze, utworzenie jednego zakładu na 8 000 mieszkańców oraz, po drugie, minimalną odległość wynoszącą 300 metrów między istniejącymi zakładami optycznymi — Ograniczenie swobody świadczenia usług — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Ochrona zdrowia — Proporcjonalność

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom regionalnym takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które ustanawiają limity wydawania zezwoleń na utworzenie nowych zakładów optycznych, przewidując, że:

— w każdej strefie geograficznej co do zasady może zostać utworzony jeden zakład optyczny na 8 000 mieszkańców oraz

— każdy nowy zakład optyczny co do zasady powinien zachowywać minimalną odległość 300 m w stosunku do już istniejących zakładów optycznych,

o ile właściwe organy czynią odpowiedni użytek — z poszanowaniem przejrzystych i obiektywnych kryteriów — z uprawnień przyznanych przez dane przepisy w celu osiągnięcia, w sposób spójny i systematyczny, zamierzonych przez nie celów ochrony zdrowia publicznego na całym danym terytorium, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 370 z 17.12.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Dansk Jurist- og Økonomforbund, działający w imieniu Erika Toftgaard przeciwko Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Sprawa C-546/11) (¹)

(Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 6 ust. 1 i 2 — Odmowa wypłaty wynagrodzenia za pozostawanie w dyspozycji pracodawcy urzędnikom, którzy ukończyli 65 lat i kwalifikują się do korzystania z emerytury)

(2013/C 344/21)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dansk Jurist- og Økonomforbund, działający w imieniu Erika Toftgaard

Strona pozwana: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Przy udziale: Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Personalestyrelsen, Kommunernes Landsforening (KL), Danske Regioner

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Højesteret — Wykładnia art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Ustalenie w ramach systemów zabezpieczenia społecznego pracowników wieku dostępu lub uprawnienia do świadczeń emerytalnych lub inwalidzkich — Dyskryminacja ze względu na wiek — Przepisy krajowe przewidujące w przypadku likwidacji stanowiska pracownika odszkodowanie przez okres trzech lat lub do czasu osiągnięcia przezeń wieku emerytalnego — Wypłata mającemu 65 lat pracownikowi, którego stanowisko zostało zlikwidowane, zamiast jego dawnego wynagrodzenia, emerytury, niezależnie od przysługującego mu prawa do kontynuowania działalności zawodowej po osiągnięciu wieku 65 lat

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że powinien być on stosowany wyłącznie do świadczeń emerytalnych i inwalidzkich z systemu zabezpieczenia społecznego pracowników
- 2) Artykuł 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu uregulowania krajowego, na podstawie którego urzędnicy, którzy osiągnęli wiek umożliwiający im pobieranie świadczenia emerytalnego, nie mogą — z tego wyłącznie powodu — korzystać z wynagrodzenia za pozostawanie w dyspozycji pracodawcy przeznaczonych dla urzędników zwolnionych z powodu likwidacji ich stanowiska.

(¹) Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2013 r. — Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej, Królestwu Niderlandów, Komisji Europejskiej

(Sprawa C-583/11 P) (¹)

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 — Handel produktami z fok — Ograniczenia w przywozie i wprowadzaniu tych produktów do obrotu — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Prawo osób fizycznych i prawnych do wniesienia skargi — Artykuł 263 akapit czwarty TFUE — Pojęcie aktów regulacyjnych — Akty ustawodawcze — Prawo podstawowe do skutecznej ochrony sądowej)

(2013/C 344/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (przedstawiciele: J. Bouckaert, H. Viaene i D. Gillet, avocats)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: I. Anagnostopoulou, D. Gauci i L. Visaggio, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i K. Michoel, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver, E. White i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 6 września 2011 r. w sprawie T-18/10 Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie, w którym Sąd odrzucił skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie handlu produktami z fok (Dz.U. L 285, s.36) — Pojęcie aktu regulacyjnego — Wymóg, aby zaskarżone rozporządzenie dotyczyło skarżącego indywidualnie

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan